

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/104/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010130
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3613010130.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. novembra 2013 prejednal odvolania E. Q., A. V. a obžalovaných

X) ml. I. Q.,

nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., W. č. XXX/X, študenta Spojenej školy Partizánske,

X) ml. P. V.,

nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., W. č. XXX/X, študenta Spojenej školy Partizánske,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/83/2013 zo dňa 05.08.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaných ml. I. Q. a ml. P. V., ako aj E. Q. a A. V. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa boli obžalovaní ml. I. Q. a ml. P. V. uznaní vinnými z prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa §§ 20, 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pretože dňa 04.01.2013 v čase približne od 11,30 hod. do 11,45 hod. v Partizánskom pred hlavnými vstupnými dverami do zimného štadióna, počas verejného korčuľovania obžalovaný ml. I. Q. po predchádzajúcej slovnej výmene udel dľaňou po líci Q. O., následne pokračovali do vnútra objektu zimného štadióna, kde za hlavnými vstupnými dverami obžalovaný ml. P. V. niekoľkokrát päšťami udel do oblasti hlavy Q. O. a následne asi o 10 minút po odchode zo zimného štadióna obaja obžalovaní spoločne napadli Q. O., ktorý sedel na lavičke pri zadnom východe zo zimného štadióna tak, že ho udierali otvorenými dľaňami po hlave a tvári a nakoniec ho obžalovaný ml. I. Q. udel päšťou do oblasti brady, pričom uvedeným konaním obžalovaní poškodenému Q. O. spôsobili pohmoždenie ľavej polovice tváre s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní do 7 dní.

Obžalovaný ml. I. Q. bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 117 ods. 1, 38 ods. 3, 36 písm. j/, l/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na jeden mesiac, pričom podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 119 ods. 1 Tr.zák. mu bol výkon tohto trestu odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Obžalovaný ml. P. V. bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 117 ods. 1, 38 ods. 3, 36 písm. l/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na dva mesiace, pričom podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 119 ods. 1 Tr.zák. mu bol výkon trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania obidvaja obžalovaní a ich zákonní zástupcovia, ktoré zahlásili do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Obžalovaní následne odvolanie písomne zdôvodnili prostredníctvom svojho spoločného obhajcu. Podľa názoru obhajcu, uložený trest nezodpovedá zásadám pre ukládanie trestov mladistvým. Vyslovil názor, že v tomto prípade sú u obidvoch mladistvých obžalovaných splnené podmienky pre podmiennečné zastavenie trestného stíhania. Pre takýto postup svedčia ako osoby obžalovaných, tak aj okolnosti prípadu. Obžalovaný P. V. výrazne k lepšiemu zmenil správanie v období po spáchaní trestnej činnosti. Vnútorný postoj obžalovaných k spáchaniu trestného činu v podobe ľútosti a uvedomenia si nesprávnosti svojho konania, je preukázaný aj ospravedlnením sa poškodenému a jeho rodičom. Obhajca navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a podľa § 216 Tr.por. trestné stíhanie obžalovaných podmiennečne zastaviť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, E. Q. (otec obžalovaného ml. I. Q.) a A. V. (otec obžalovaného ml. P. V.) uviedli, že svoje odvolania odôvodňujú v zhode s obhajcom obžalovaných. Prítomná zástupkyňa štátneho orgánu starostlivosti o mládež nevyužila právo vyjadriť sa v rámci konečného návrhu. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolania podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere až na spôsob meritórneho vybavenia veci, neboli vytýkané žiadne chyby, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K výroku o vine mladistvých obžalovaných je potrebné uviesť, že tento bol urobený po tom, čo súd prvého stupňa postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaných o tom, že sú vinnými zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Vo vzťahu k odvolaniu obžalovaných, domáhajúcich sa podmiennečné zastavenie ich trestného stíhania, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Podľa § 216 ods. 1 Tr.por. v konaní o prečine môže byť podmiennečne zastavené trestné stíhanie, ak sú kumulatívne splnené nasledovné podmienky. Obvinený vyhlási, že spáchal skutok; nahradil škodu, resp. urobil opatrenia na jej náhradu; vzhľadom na osobu obvineného, s prihliadnutím na neho doterajší život a na okolnosti prípadu, možno takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce. V zásade je možné súhlasiť s názorom obhajcu v tom, že u mladistvých páchatel'ov takýto spôsob vybavovania trestnej veci je vhodný. Odvolací súd sa však nestotožnil s odvolaním v tom, že obžalovaní spĺňajú vyššie uvedené zákonné podmienky pre takýto odklon v trestnom konaní.

Obidvaja obžalovaní síce urobili vyhlásenie o vine a aj vo vzťahu ku škode podmienky splnili. Nesplnili však tretiu podmienku (§ 216 ods. 1 písm. c/ Tr.por.), podľa ktorej možno považovať podmiennečné zastavenie trestného stíhania za dostačujúce. V danom prípade pre takýto postup nesvedčia okolnosti prípadu, za ktorých došlo k naplneniu znakov prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. Obidvaja obžalovaní sa prakticky dopustili výtržnosti tým najzávažnejším spôsobom v podobe fyzického napadnutia - zbitím poškodeného. Navyiac poškodenému bola ich konaním spôsobená aj taká ujma na zdraví (§ 123 ods. 1 Tr.zák.), ktorá hraničila s ublížením na zdraví (§ 123 ods. 2 Tr.zák.), čo by mohlo zakladať znaky aj ďalšieho trestného činu podľa § 156 Tr.zák. Ďalej senát odvolacieho súdu poukazuje aj na to, že obžalovaní napadli spoločne jednu osobu. Poukazuje však najmä na to, že obžalovaní opakovali „bitie“ poškodeného a dokonca obžalovaný ml. P. V. ho po 10-tich minútach znovu napadol

len preto, že mu poškodený, sediac na lavičke, neodpovedal na otázku: „či mu stačilo“. Potom ešte aj obžalovaný I. Q. dal poškodenému ranu päťou do brady.

V konaní obžalovaných nešlo teda o náhlu, okamžitú reakciu na „konflikt“ na ľadovej ploche, ale o premyslené, opakované, agresívne, fyzické „potrestanie“ poškodeného. Aj z tohto dôvodu odsúdenie obžalovaných za súčasného uloženia sankcie nie je neprimerane prísne a nie je ani v rozpore s výchovnou stránkou trestania mladistvých.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.